

[Grethe Philip.]

Röpke, men også vil lytte en smule efter Keynes.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg takker den højtærede finansminister for svarene på de spørgsmål, jeg rejste i går. Nu har vi altså fået at vide, at regeringen ikke har til hensigt at tage landbrugsstøtten op til revision, under henvisning til, at støtten ved lov er gældende for 2 år. Det er der så ikke noget at gøre ved. Men folketinget behandler i øjeblikket regeringens forslag om eftergivelse af visse skatter inden for landbruget. Agter regeringen at fastholde disse forslag? Jeg ved godt, at det også her drejer sig om en politisk aftale; men selv om forholdet er det, kan der vel forhandles om aktualitet, når der henvises til den glædelige økonomiske udvikling, landbruget i øjeblikket befinder sig i. Jeg kunne også tænke mig at spørge: agter regeringen at fremsætte forslag om en ny kornlov, hvad regeringen ikke er bundet til af nogen aftale, vi kender? Vi så sidst, da kornloven kom til afstemning, at venstre ikke engang kunne stemme for den, men undlod at stemme, og har vi så brug for en ny kornlov, også i landbrugets nuværende økonomiske situation?

Jeg takker i øvrigt den højtærede finansminister for hans bemærkninger vedrørende de tal på anlægsbudgettet, jeg nævnte i går. Jeg beklager, at jeg ikke tog det hele med; det burde jeg naturligvis have gjort, det er en fejl, og den højtærede minister må tro mig, når jeg siger, at det var i hvert fald ikke for at være usaglig, men blot for at vise misforholdet mellem på den ene side de militære udgifter og på den anden side udgifterne i et par andre ministerier.

Rimstad: Jeg mener ikke, at den højtærede finansminister har ret i, at industrien ikke havde kunnet udnytte de gode eksportkonjunkturer, hvis regeringen ikke havde foretaget sin såkaldte økonomiske sanering. Det forekommer mig, at ministeren her sammenblander en korttids- og en langtidsbetragtning. Udnyttelsen af højkonjunkturerne i 1963 hviler i hovedsagen på industriens egne anstrengelser, fortrinsvis gjort før omsforliget for at nå en større konkurrenceevne inden vor eventuelle indtræden i

fællesmarkedet. Det har været anstrengelser af en art og en styrke, som selv ikke helhedsløsning og omsforlig har kunnet ødelægge. Med hensyn til den endelige bedømmelse af de disse to ordningers virkning udtalte jeg netop i går mine tvivl om, hvorvidt den kan blive positiv, men den, der lever, får jo at se.

Med hensyn til det påståede modsætningsforhold mellem det ærede medlem hr. Thestrups og mine udtalelser angående vejinvesteringerne tror jeg heller ikke, at den højtærede finansminister har tænkt tilstrækkeligt over det sagte. Her drejer det sig vist også om en forveksling af korttids- og langtidsbetragtninger. Jeg ønsker, at der i øjeblikket skal spares, altså over for den kendte socialdemokratiske flothed — vi kan også sige ødselhed — fordi jeg vurderer det sådan, at der på kort sigt ligger betydelige risici for økonomiske vanskeligheder for vort land forude. Jeg kan udmærket godt være enig med det ærede medlem hr. Thestrup, når det gælder en betragtning på længere sigt, og gav da også i øvrigt i går udtryk for det samme. Når jeg ikke uddybede langtidsbetragtningen yderligere, skyldtes det netop min forsigtighed over for den nævnte ødselhed hos regeringspartierne. Man skal jo ikke ligefrem, som ordsproget siger, række fanden en lillefinger, og her har det ærede medlem hr. Thestrup haft større mod end jeg.

Jeg hæftede mig videre ved den højtærede finansministers ord om grundstigningsskylden, og jeg vil gerne støtte det ærede medlem hr. Damsgaard over for ministeren. Det er en forskelsbehandling af de forskellige befolkningsgrupper, når en villaejers ejendomsskatter inden for 6 år kan stige til det tredobbelte. Ministeren henviser til villaejernes underskud på deres ejendomme. Ja, det problem har ministeren jo selv klaret ved sin meget stærkt diskriminerende bestemmelse om den øvre grænse på de 1.500 kr. for fradragsberettigede reparationer. Både den og grundstigningsskylden trækker i samme retning: nye byrder på villaejerne. Mon ikke den højtærede finansminister burde tænke på, at der muligvis findes en sammenhæng mellem disse diskriminationer og folkeafstemningens resultat?

Jeg må til det ærede medlem hr. Kaj